

dr. Szuper Géza és Vikol Kálmán

erdélyi örményekkel. Ha végiggondoljuk, nagyon nagy a veszteségünk, akiknek hiánya időnként megrémíti az embert, hogy: Ő is elment? Igen, mert az a korosztály fogy rohamosan, amelyik átélte a szülőföld, a közösség elvesztését, a családok szétszakítását, a menekülést, a vagyontalanságot, az 50-es évek borzalmaikat,

a reményt '56-ban, hogy sikerül, a megtorlást. Ennek a generációnak egy kis vígaszt és fellevenített erdélyi örmény kultúrát, történelmet tudott adni a klub, ahol sorstársaival, közeli és távoli rokonaival találkozva közösen emlékezett erdélyi örmény őseinkre, szokásaikra, gyermekkorunkra, a hajdanvolt városainkra, az örmény szertartású római katolikus búcsúkra... Ha már oda jutunk, hogy nem tudunk eljönni a Klubba sem, akkor azért van mire emlékezni. Ahogy súlyos baleseti

sérült kedves klubtársunk mondta, „nagy fájdalmaim vannak, de valahogy eljövök, mert itt együtt vagyok veletek és a közös emlékeinkkel.”

Szerény fogadás mellett sokáig beszélgettünk a múltunkról és jelenünkről. Igazi nagy család vagyunk.

M

Az EÖGYKE „köveihez”

Mindig úgy érkezem az Erdélyi Örmény Gyökök Kulturális Egyesület rendezvényeire, mint ha valóban egy családi rendezvényre mennék. Amikor 2017. február 2-án, a Böszörményi utca és a Hollósy Simon utca kereszteződésében az örmény gyökerű világhírű magyar festőművész százhatvanodik születésnapja alkalmából a 12. kerületi Örmény Nemzetiségi

Béres L. Attila

Önkormányzat által rendezett koszorúzást, és az azt követő megemlékezést a Hegyvidéki Önkormányzaton megtartottuk, eszembe jutott *A kis herceg* mese történetírójának *Antoine de Saint-Exupéry*nek metaforája, amelyet Juhász Judit is idézett egy tavalyi rendezvényen. A katedrális köveiről szól a hasonlat, azokról a kövekről, amelyek majd beépülnek a hatalmas szentélybe, s bár

Konferencia 2000-ben

legyenek azok a kövek akár márványból is, önmagukban egyedülállóan csak kövek. Ám amikor az Isten iránti szeretetből felépíti, felemeli a köveket, azok átszellemülnek, egészen más lesz a sorsuk. Örök értékű, az emberek és az Isten találkozásához oly fontos katedrálisává válnak.

Azt vallom, hogy minden tisztességes, jószándékú ember tud szépet, jót, nemeset alkotni, és ha ez együtt jelenik meg, akkor az igazi templommá, katedrálissá épül. Az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület is egy szellemi alkotás, 20 éves története, tevékenysége, erőfeszítései révén dr.

mint Bálintné Kovács Júlia, Kali Kinga, Várady Mária, Szőke István, Novák

Fogolyán Kristóf fuvolaművész 2001-ben

Tata, Alexa Károly vagy Sarolta társa, Balogh Jenő, aki az egyesület kincse lett, csakúgy, mint Heim Pál, Esztergály Zsófia, Zárugné Tancsin Katalin, Kabdebó János, Hegedüs Annamária és még sorolhatnám a neveket, akik emberi közelségben, családis

Konferencia 2000-ben

melegségben közel kerültek hozzám.

Akik itt vagyunk, forduljunk egymáshoz azaz a tisztelettel és érdeklődéssel, amelyet az alapító joggal elvár tőlünk! És ha már egy Exupéry idézettel kezdtem, hadd fejezzem be az ő egyik kedves gondolatával, amely Saroltára és valamennyiünkre vonatkozik, akik szeretnénk

A klubban 2015-ben

Klub a Magyarok Háza Bartók termében

a magunk helyén valamit adni a közösségnek, amelyből vétettünk. Még az egyszerű pásztor is – mondja Exupéry –, aki a csillagok alatt őrzi juhait, ha tudatára ébred szerepének, rájön, hogy több egy pásztornál. Őrzem ő. És minden őrszem felelős nemcsak a nyájért, hanem a tájért, az országért is. S aki ráeszmél arra, hogy őrszem, naggyá válik.

Konferencia Szamosújvár–Kolozsvár 2003

Úgy gondolom, naggyá vált az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület minden tagja és pártolója – közösséggé kovácsolódott az igazak, szépek, a nemesek szándékában.

Azt kívánom, hogy maradjunk még sokáig együtt, ünnepeljünk közösen a jövőben is!

Béres L. Attila